

DDT CUSTOM SEATS

Firma Romana a Andrey je zastrčena na samém kraji Vysočiny, ale o zákazníky nouzí nemá. Vybrat si můžete až z 1200 vzorků kůže a její imitace, možnosti kombinací tvarů a barev jsou velké. Novinkou je nový typ výplně sedla GFH, který svým komfortem a tvarovou pamětí předčí i sedla gelová. Doba úpravy jednoho sedla trvá od jednoho do deseti týdnů (dle ročního období). Ceny se pohybují kolem cca 5000 Kč, záleží na použitém materiálu a velikosti sedla.

www.ddtcustomseats.com

SEDLO

DOPLŇKY

ago di
oto Guzzi,
a tyto ital-
r a na-
oci mon-

Nekonečně dlouhý zadní blatník mne dráždí od počátků – jeho rázné odejmutí a nahrazení lehce technicistní konstrukcí držáku SPZ připomínající ohnutou lešenářskou trubku bylo jen otázkou času. Pominu-li fakt, že jsem musel SPZ poněkud nezákonné přizpůsobit rozměrem již připraveného italského rámečku, nejezdím v dešti. Voda mi navzdory blatníčku pod sedlem (výroba samodromo od známého) cáká bez tak až na záda. :-)

Výměna páček nemá s estetikou mnoho společného, svezl jsem se na strojí osazeném témito páčkami (viz boxík „Ovlá-

dací páčky“) a moc se mi líbila možnost lepšího clávkování spojky i brzdy. Oboji sedí. Pro potřeby turistiky, kterou jsme na Grisu praktikovali převážně ve dvou, jsem hned vzápětí dokoupil malý čelní štítek. Jeho účinek není ohromující, ale je to znát – navíc je zatmavený a zakryje tak kýčovité zářící pochromované pouzdro palubních přístrojů. To výměna sedla ve mně zrála delší dobu – vždy jsem si přál hnědé kožené sedlo (přesné z těch žinének, na kterých jsme metalí kotouly na základce), které by celý motocykl posunulo trošku směrem do retrá. Impul-

zem nakonec byla koupě sedla z bournaného stroje na internetu, sedláče jsem měl vyhledaného už dávno (boxík „Sedlo“). Vedle použití hnědé kůže jsme nakonec snížili i polstrovaní na místo spolujezdce – to kvůli hezce „prdelce“ a svažující se linii, takže je to teď vlastně takový falešný jednosíč. Pro pochodlnější jízdu jsem si navíc přál sedlo u jezdce trochu zvýšit, abych změnil úhel zakřivení končetin – což se povedlo a rozhodně zafungovalo. U omotávek si funkčnosti až jistý nejsem, ale o to více se mi líbí. Opět platí – vše je otázkou výběru.

Nápadů, co a jak ještě udělat jinak (schválí nejspíš vylepší), je ještě spousta, ale už z vše uvedeného je asi zřejmé, že ve většině případů je třeba počít s určitou újmoou na praktičnosti motocyklu. Jste-li s tím o, pak je vše v pořádku. Pořád je to spíše hraniční ladění.

To totiž začíná většinou přesně v tom okamžiku, kdy se člověku začne zdát, že jeho kolo je nebezpečně potichý, nejede, případně že kámošovi od vedle to jede vic... Anebo že mu ten sériový tlumič prostě nesluší a n